

barnfonden

PUSSELBITEN

Barnfondens fadderföreläsning • nummer 2 2009

UNGDOMAR FÖRBEREDS FÖR VUXENLIVET

En fadderresa
till Etiopien

Svårt att plugga
utan skolböcker

Annorlunda
julgåvor

GLÖM INTE ATT FADDERBARNEN OCKSÅ ÄR TONÅRINGAR

När vi pratar om fadderbarn tror jag att många ser en sju-, åttaåring på väg till skolan framför sig. Såklart är våra fadderbarn i varierande åldrar, från den lilla tvååringen på mamas rygg upp till 19-åringen som snart ska ta examen. Men just ordet "barn" gör att vi gärna tänker oss någon som i varje fall är under 15 år.

Det händer att faddrar kontakter oss och frågar om inte barnet klarar sig själv nu när han är 16 år och fotona snarare visar en ung man än en pojke. Och ibland stämmer det. Om fadderbarnet är klar med sin utbildning, kanske inom ett visst yrke, kan han eller hon mycket väl vara redo att stå på egna ben redan i 16-årsåldern.

Men det vanligaste är ändå att fadderbarnet behöver stöd i ytterligare några år för att bli klar med sin utbildning och vara väl förberedd för vuxenlivet. Tillsammans har vi följt barnet i många år och för att ge honom eller henne bästa möjliga start på vuxenlivet vill vi gärna finnas med en tid till.

De sista åren av fadderskapet handlar om att hitta utbildningar som kan leda till arbete och träning i att söka jobb eller i att driva eget företag. Men också om att arbeta mot tonårsgraviditeter och spridning av sexuellt överförbara

sjukdomar, och om att ge ungdomar möjlighet att aktivt delta och vara med och fatta beslut som rör deras framtid. På sidan 6-9 kan du läsa mer om hur vi arbetar för att ge ungdomar en bra start. Som fadder gör du detta arbete möjligt genom att inte avsluta fadderskapet i förtid, utan följa med barnet i några år till.

Maria Thomelius
Generalsekreterare

INNEHÅLL

Elev på en yrkesskola i Burkina Faso.

4-5 På besök hos en storfamilj och deras by i Burkina Faso

6-9 Tema Ungdomar

10 En fadderresa

11 Hälsning från Ecuador

12-13 Skolbibliotek

14 Annorlunda julgåvor

15 Krönika

16 Fadderservice svarar

Klasserna skickar nu höstens första brev

Barnfonden och Posten arbetar tillsammans med Post pals, som är ett brevutbyte mellan svenska skolklasser och skolor i Gambia, Indien, Etiopien, Zambia, Uganda och Filippinerna. Nu är det snart dags för de 1600 skolklasserna att skicka höstterminens första brev. Jenina och Oven i klass 6 på San Nicholas-skolan i Filippinerna säger att det är spännande att få lära känna barn i andra länder och att få berätta för dem om hur de har det.

– Det är ett fantastiskt tillfälle för barnen att få brevväxla med barn i andra länder, som har en annan kultur och andra värderingar än dem själva, säger deras lärare Vitanie M. Reyes.

Läs mer på www.postpals.se

Lena Endres film från Mali

I våras besökte Lena Endre, skådespelerska och medlem i Barnfondens styrelse, Barnfondens fadderprojekt i västafrikanska Mali. Hennes möte med barn och vuxna i ett fadderprojekt har nu blivit till en film. Du kan se den på vår hemsida. www.barnfonden.se

Tillbaka i Barnfondens styrelse

Helena Nilsson Lannegren var tidigare ordförande i Barnfondens styrelse men lämnade posten när hon blev utnämnd till Sveriges ambassadör i Sydafrika år 2000. Hon har senare även varit ambassadör i Algeriet. Nu är hon tillbaka i Sverige och som ledamot i Barnfondens styrelse. Till vardags arbetar hon som distriktsläkare i Stockholm.

– Det känns roligt att vara tillbaka i Barnfondens styrelse. Jag är djupt imponerad av fadderverksamheten och hur den är uppbyggd. Att den ger barnen tillgång till skola och sjukvård, men också erfarenhet av att ta ansvar för sin vardag genom beslut i det lokala samhället, säger Helena. Läs Helenas krönika på sidan 15.

VILL DU GE EN JULGÅVA TILL DITT FADDERBARN?

Många av våra faddrar väljer att ge en extra gåva till sitt fadderbarn vid jul. Julgåvan går oavkortat till fadderbarnet och familjen som själva får välja vad de vill köpa för pengarna. Det kan till exempel handla om kläder eller skor till fadderbarnet eller en säck ris till hela familjen.

Gör så här: Använd inbetalningskortet märkt "Julgåva till ditt fadderbarn och familj" som finns längst bak i tidningen.

För att din julgåva ska hinna fram i tid måste vi ha din inbetalning **senast den 15 oktober**.

Om du valt att ge din julgåva via autogiro kan det vara bra att veta att överföringen från ditt konto till Barnfonden görs den 30 september.

Bekräftelse på att gåvan kommit fram

När din julgåva kommit fram till ditt fadderbarn skickar projektpersonalen ut tackbrev. Där kan du se vad ditt fadderbarn och familjen valt att köpa.

Det kan vara bra att tänka på att tackbrev för julgåvorna ofta tar lite längre tid. Projektpersonalen har väldigt mycket att göra kring jul då många faddrar skickar hälsningar och julgåvor som ska delas ut. Räkna därför med att tackbrevet kommer först i mars månad.

Om du i början av april fortfarande inte fått svar på de brev eller gåvor som skickades i oktober, får du gärna kontakta Barnfondens fadderservice så undersöker vi varför du inte fått svar.

Julgåva till projektet

Du kan också välja att ge en julgåva till det lokala fadderprojekt där ditt fadderbarn bor. Julgåvan används ofta till att arrangera en julfest för alla barnen i projektet eller till att köpa julklappar till de barn som inte fått någon annan julgåva.

Gör så här: Sätt in din gåva på plusgiro 90 13 02-0 och ange "Julgåva till barnen i projektet" som meddelande. Glöm inte att även ange ditt faddernummer (som börjar på K0 och finns tryckt på baksidan av tidningen). **Senast den 15 oktober** måste gåvan vara Barnfonden tillhanda för att nå fram till projektet till jul.

Barnfondens kansli & redaktion för Pusselbiten

Ansvarig utgivare: Karin Bergqvist. Redaktion: Karin Wikström (redaktör), Catherine Larsson, Cecilia Schön, Ulrika Wedin.

Karin Bergqvist vik. kanslichef

Sevgi Até receptionist

Kristin Flodén vik. fadderservicechef

Catherine Larsson fadderservice Afrika

Fredrik Salomonsson fadderservice Asien

Therese Skoglund fadderservice Afrika

Eva Winberg fadderservice Latinamerika

Martin Burström vik. handläggare fadderservice

Ulrika Wedin programchef

Martina Hibell programhandläggare

Cecilia Schön marknadschef

Hanna Ivarsson marknadsförare

Karin Wikström informatör

Kerstin Reimers ekonomichef

Adress:

Barnfonden
Västra Kanalgränd 8
Box 4100
203 12 Malmö

Tel: 040-12 18 85

E-post: office@barnfonden.se

Hemsida: www.barnfonden.se

pg: 90 13 02-0
90 13 01-2

Tack till alla som hjälper Barnfonden att göra tidningen till en låg kostnad: Formgivning: Inspiration Media. Fotograf: Isabell N Wedin

Barnfonden har 90-konto och kontrolleras av Svensk Insamlingskontroll (SFI).

Sedan byn Salambaore fick en kvinno-klinik mår både kvinnor och småbarn bättre.

Barnmorskan Judith Wango på kvinnokliniken i Salambaore har precis förlöst ett barn.

Med hjälp av två kor kan Segda Hawalls familj odla på en större yta – och få mer mat.

HEMMA HOS EN STORFAMILJ

BURKINA FASO. Karin Bergqvist från Barnfonden möter familjen Hawall och berättar om utvecklingen i deras by Salambaore i Burkina Faso.

TEXT OCH FOTO **KARIN BERGQVIST**

ETT TIO TAL FÄRGGJÄTT KLÄDDA BARN rusar runt på gården. Deras mammor försöker få dem att stå stilla och hälsa men det är ett näst intill omöjligt uppdrag. Kvinnorna försöker räkna barnen och förklarar vems barn som är vems. Jag har precis träffat storfamiljen Hawall i byn Salambaore i sydöstra Burkina Faso.

Farmor Hawall berättar att här bor, förutom hon själv, fyra män och deras fruar och barn. Totalt 17 personer. Fast jag får det förklarar för mig så förstår jag inte familjebilden helt.

Helt klart är att den vanliga familjen i Burkina Faso inte alls ser ut som den

typiska mamma-pappa-barn-familjen. Alla som bor på gården är på något sätt släkt, ingift, moster, kusin, hel- eller halvbror. Det är vanligt att barnen kallar flera vuxna i familjen för mamma eller pappa, fast det egentligen är en moster eller en farbrors halvbror. Det kan verka konstigt, men det beror på att de vuxna i familjen har ett kollektivt ansvar för barnen. Eftersom männen ibland är ute på fälten under flera dagar är detta en trygghet både för barnen och kvinnorna i familjen.

EN POJKE I FAMILJEN heter Segda och är 16 år gammal. Han är fadderbarn genom

Barnfondens samarbetsorganisation BØRNEfondens fadderprojekt 609. Segda egna föräldrar har flyttat till Ouagadougou, Burkina Fasos huvudstad, medan han själv bor kvar med farmor och resten av storfamiljen. Segda är blyg, men han visar stolt upp familjens kor. Korna har de fått genom fadderprojektet och de är till stor hjälp i jordbruksarbetet eftersom de kan dra plogen. Korna gör så att de kan odla mer mat än om de hade behövt göra allt för hand.

FARMOR HAWALL VISAR RUNT på gården som består av flera runda hus av soltorkat tegel och lera. Husen hänger samman med en mur, så innanför bildas en innesluten gård. Olika sysslor utförs i olika hörn av gården. Hennes eget hus består av ett enda rum. Det är mörkt, men när vi kliver in märker jag att rummet är mycket större än jag kunnat tro. I hörnen ligger högar av tyg och

andra saker förvaras i flätade kistor.

Familjen Hawall har turen att bo nära en borrbrunn. Det innebär att de alltid har tillgång till rent vatten att dricka och tvätta sig med, något som inte är en självklarhet. Och de behöver inte heller lägga många timmar på att hämta hem vatten, som många andra familjer. Brunnbyggnad är en viktig del i BØRNEfondens arbete eftersom närheten till rent vatten förbättrar familjernas levnadsvillkor och hälsa stort.

I BYN SALAMBAORE FINNS förutom en statlig skola även fyra yrkesskolor som startats av BØRNEfonden. De lär ut sömnad, vävning och textiltryck för flickor och odling och snickeri för pojkar. För föräldrarna finns utbildningar i moderna odlingsmetoder och en gemensam biodling och honungstillverkning som gör att de får en extra inkomst. Det finns också en hälsoklinik och sedan

ett par år tillbaka en kvinno-klinik. Det har inneburit en stor skillnad för byns kvinnor.

PÅ KVINKLINIKEN TRÄFFAR jag barnmorskan Wango Judith. Hon har precis förlöst ett barn. Förlossningen gick bra och barnet är en välskapt liten flicka. Den unga mamman och hennes dotter sitter tillsammans med tre andra kvinnor på galonklädda sängar i rummet bredvid förlossningssalen.

Kliniken är väldigt liten. I förlossningsrummet finns en hög kakelklädd bänk. Det finns inte ens vatten indraget. Jag ser i stort sett ingen mer utrustning än ett stetoskop och en väg. Är det ens säkrare att föda här än hemma, hinner jag tänka. Men Nina Hermansson som är landschef för BØRNEfonden i Burkina Faso förklarar den stora skillnaden mellan att gå till kliniken eller att föda hemma. Även om kliniken är liten och bara har den allra enklaste utrustning

så gör det all skillnad i världen att ha varit i kontakt med kliniken för kontroller under graviditeten, så att man upptäcker problem i tid, och att ha hjälp av en barnmorska vid förlossningen. Farmor Hawall säger att hon själv fött sina barn hemma utan någon hjälp från en barnmorska eller läkare. Det gick bra, men hon tycker det känns tryggt att byns kvinnor numera får hjälp. Tidigare när det var långt till närmaste hälsoklinik var risken större att mammorna dog under förlossningen.

UTANFÖR DEN LILLA KLINIKEN är ett bygg- arbete igång. Barnmorskan Wango Judith berättar att tack vare fadderprojektet håller det på att byggas en större klinik med fler sängplatser och mer utrustning. Det känns bra att veta att när den unga mamman ska föda sitt nästa barn, så kommer det finnas en ny fin klinik.

SISTA ÅREN AV FADDERSKAPET ÄR VIKTIGA

Under de sista åren som fadderbarn förbereds ungdomarna för vuxenlivet. De deltar i ungdomsgrupper och får vara med och påverka och engagera sig i fadderprojektet genom ungdomsforum. Många får också möjlighet att gå en yrkesutbildning.

TEXT **KARIN WIKSTRÖM** FOTO **BØRNEFONDEN**

DE SISTA ÅREN AV FADDERSKAPET är viktiga. Genom att barnet har fått gå i skola, fått näringsrik mat, rent vatten och tillgång till hälsovård finns goda förutsättningar för ett bra liv. Men det räcker inte. För att verkligen få en bättre framtid behöver ungdomarna vara redo att ta ansvar och ha kunskaper för att kunna försörja sig själva och sin familj.

Situationen för ungdomar är ofta svår i de områden där Barnfonden arbetar. Arbetslösheten är hög, det finns få jobb att söka, och ungdomar har extra svårt att få de jobb som finns. Många unga har också svårt att klara skolan och hoppar av innan de kan läsa, räkna och skriva ordentligt, vilket också gör det svårt att få ett jobb. Utan arbete och en känsla av att bidra i samhället ökar risken för att ungdomarna hamnar i ett utanförskap som gör det svårt för dem att bygga upp ett självförtroende och bryta den onda cirkeln.

För att ge ungdomarna förutsättningar att ta ansvar och kunna försörja sig är de sista åren i fadderskapet viktiga. Då arbetar fadderprojektet med att förbereda ungdomarna för vuxenlivet. De deltar i ungdomsgrupper, får vara med och påverka och engagera sig i fadderprojektet, och många får möjlighet att gå en yrkesutbildning.

Därför är det viktigt att fortsätta stödja de fadderbarn som nu blivit unga vuxna tills de har möjlighet att försörja sig själva.

I UNGDOMSGRUPPER får ungdomarna lära sig om och diskutera viktiga saker som rör dem själva, till exempel om hushållseko-

nomi, om hur man beter sig på arbetsmarknaden och vad man ska tänka på om man får komma på anställningsintervju. I tjej- och killgrupper får de diskutera relationer och hur viktigt det är att skydda sig vid sexuella kontakter. Både för att undvika att smittas av HIV och för att flickorna inte ska bli gravida i tidig ålder.

PÅ LANDSBYGDEN DÄR många fadderbarn bor är det säkraste sättet att få en inkomst att ha en yrkesutbildning.

De flesta fadderprojekt samarbetar med en yrkesskola. Där får de ungdomar som behöver det lära sig att läsa, räkna och skriva – grundläggande kunskaper som de gått miste om ifall de hoppat av skolan. Det andra året är det dags att välja vilket yrke

Belay Getu (till höger) och hans vänner är engagerade i ett ungdomsforum.

de vill inrikta sig på. Sedan väntar ofta en period med praktik, som ger ungdomarna viktiga kontakter och arbetslivserfarenhet.

LEANDRO SOUSA SANTOS, 14, från Brasilien berättar om sin yrkesskola.

– När jag gick i en vanlig skola tänkte jag annorlunda. Jag kunde inte se kopplingen mellan mig själv och mitt liv och det som vi lärde oss i skolan. Idag känns det som att jag har stora möjligheter i livet. Jag har fått lära mig om jordbruk så att jag har en säker framtid. Skolan har gett mig kunskaper så att jag kan arbeta och nu känner jag mig som en viktig person i min by.

UNGDOMSFORUMEN ENGAGERAR ungdomar och låter dem vara med och bestämma. En träning i att vara medborgare helt enkelt. För Belay Getu, som bor i Buee i Etiopien, är det självklart varför han har valt att engagera sig i Buee fadderprojekts barn- och ungdomsforum.

– Vi träffas och pratar om saker som vi tycker är viktiga. Vi får också vara med i den lokala projektstyrelsen och påverka hela byns utveckling, säger Belay Getu.

De är med och både planerar och följer upp de insatser som görs, och deras engagemang har lett till att de vuxnas bild av barn och unga har förändrats.

– Jag vill vara med och skapa förändring, och jag vill att jag och mina systrar och bröder ska lära oss om vår omgivning och om resten av världen. Vi unga har våra egna rättigheter och eget ansvar. Om vi vet det kan inget stoppa oss!

Adama som är 19 år och bor i Burkina Faso håller på att utbilda sig till smed.

FADDERBARNETS FRAMTID

När fadderbarnet är runt 15 år gammalt sätter barnet, familjen och fadderprojektet tillsammans upp en plan för barnets utbildning. Den kallas för Future Plan, alltså en framtidsplan. I planen står vad barnet vill utbilda sig till och hur många år det beräknas ta. Ni som är faddrar i ett land där BØRNEFonden arbetar får oftast en framtidsplan skickad till er och ni som är faddrar i ett land där ChildFund arbetar kan beställa en framtidsplan genom Barnfonden.

Har du inte fått en framtidsplan?

I så fall du kan be om en framtidsplan från det att fadderbarnet har fyllt 16 år. Kontakta fadderservice på telefon 040-12 18 85 eller office@barnfonden.se

VARFÖR HAR MÅNGA FADDERBARN SVÅRT ATT KLARA SKOLAN?

Det finns många anledningar till att fler barn har svårt att klara skolan i de länder där fadderbarnen bor jämfört med i Sverige.

Det kan vara upp emot 100 elever i varje klass och det är inte säkert att det finns några bänkar att sitta på. Många barn får heller inget att äta under hela skoldagen och när de kommer hem från skolan finns inte mycket tid för läxor, eftersom barnen hjälper till med hushållssysslor. Ofta kan ingen av föräldrarna läsa eller skriva och barnen får därför ingen hjälp med läxorna.

Barnfonden arbetar för att barnen ska klara skolan och för att höja kvalitén på undervisningen. Det gör vi till exempel genom att skapa en bra studiemiljö, utbilda lärare i nya undervisningsmetoder och låta barnen vara mer aktiva på lektionerna. Många av fadderprojekten organiserar också läxhjälp för de barn som behöver det.

Om personalen vid fadderprojektet ser att ett barn har svårt med skolan kan de när barnet blivit tillräckligt gammalt, istället börja leta efter en plats på en yrkesskola. I brev och årsrapporter har du kanske läst om "vocational training" som yrkesutbildningarna ofta kallas för på engelska.

YRKESSKOLAN FÖRÄNDRADE LIVET FÖR CALVINIA OCH CARLOS • VÄND

Carlos fick gå en yrkesutbildning i datorkunskap. Det passade honom perfekt och nu arbetar han själv med att utbilda andra ungdomar.

”Att jag har ett jobb idag beror bara på att min lillebror är fadderbarn och att jag fått den här chansen genom fadderprojektet”

”JAG TJÄNAR PENGAR TILL MIN FAMILJ”

KAP VERDE. Ett erbjudande om utbildning på en yrkesskola förändrade Cavinias och Carlos liv. De oroade sig för ett liv i arbetslöshet, men nu arbetar 24-åriga Cavinia i en butik som säljer bildelar, och Carlos som är 23 år gammal undervisar ungdomar i IT.

TEXT CHARLOTTE TOFT/BØRNEFONDEN ÖVERSÄTTNING KARIN WIKSTRÖM FOTO HENRIK E JENSEN

BARNFONDENS SAMARBETSORGANISATION BØRNEfonden i Kap Verde får varje år tillgång till några platser vid yrkesskolan Centro de Farmacao Professional da Variante som ligger utanför huvudstaden Praia. På skolan kan man bland annat studera IT eller bli bilmekaniker. Platserna ges ofta till fadderbarnens äldre syskon.

– Genom att se till att fadderbarnens äldre syskon får utbildning, och förhoppningsvis ett arbete, hjälper vi hela familjen. När de äldre syskonen får ett arbete får familjen en inkomst, och det är ofta deras enda fasta inkomst, säger Peter Schweitz som är landschef i Kap Verde.

CARLOS CONVALHO ÄR ÄLDST av sex syskon. Hans lillasyster är fadderbarn och när Carlos för ett par år sedan fick reda på att fadderprojektet kunde erbjuda utbildnings-

platser på yrkesskolan sökte han och fick en plats.

– Jag hade gått hemma utan jobb i tre år, efter att jag slutat skolan. Jag hade inget att göra, men så fick jag höra talas om en åttamånaders kurs med tolv månaders praktik i datorkunskap – och jag älskar datorer, säger Carlos.

DET VISADE SIG VARA ett bra val – och något som han verkligen hade talang för. Carlos gick ut som bästa elev på kursen och fick snart ett erbjudande om fast anställning på skolan. Nu arbetar han som koordinator för IT-utbildningen och med teknisk support på skolan.

– Om jag inte fått utbildningsplatsen genom fadderprojektet hade jag fortfarande gått hemma, men nu tjänar jag pengar till min familj. Jag hoppas att jag kan spara

ihop pengar så att jag kan gå på universitet och ta en kandidatexamen i IT, säger Carlos.

Innan Carlos började jobba levde hela familjen på det som hans mamma tjänade på att sälja godis och snacks längs vägen. Familjen var mycket fattig. Carlos mamma är handikappad och hans pappa bor inte med familjen, men han fick gå i skolan trots att de inte hade råd att betala skolavgift.

– Jag tycker att det är svårt att få pengarna att räcka till idag, men vi klarar oss. Jag förstår helt enkelt inte hur vi överlevde innan, säger Carlos som idag försörjer sin familj på sin månadslön på knappt 2400 kronor.

CAVINIA ANTONIETA S PINA HAR gått på samma yrkesskola som Carlos. Hennes lillebror är fadderbarn och på så sätt får hela familjen tillgång till projektets aktiviteter. Cavinia och hennes bror bor hos sin pappa tillsammans med Cavinias ettåriga dotter. Precis som för Carlos blev erbjudandet om att gå på yrkesskola en möjlighet att förändra livet för hela familjen genom att få ett fast arbete. Och en möjlighet att drömma om det hon verkligen vill göra.

– Jag gick i tolfte klass när jag fick erbu-

dandet, och sa ja. Kursen gav mig möjligheter som jag inte skulle fått annars. Jag är handikappad och skulle haft mycket svårt att få arbete, säger Cavinia.

CAVINIAS HÄNDER ÄR MISSBILDADE. Så har de varit sedan födseln, och hon är inte säker på vad man kallar hennes handikapp. Hon har ju hur som helst klarat en mekanikerutbildning, så händerna är i praktiken helt arbetsdugliga. Men utan utbildningen och praktiken där hon fick visa vad hon kunde hade hon förmodligen fått ett nej varje gång hon sökt jobb.

– Att jag har ett jobb idag beror bara på att min lillebror är fadderbarn och att jag fått den här chansen genom fadderprojektet, konstaterar Cavinia.

HON ÄR GLAD FÖR DEN TRYGGHET som ett fast jobb ger. Även om hennes nuvarande arbete är långt ifrån det hon drömt om. För egentligen vill Cavinia helst bli psykolog, men utbildningen kostar mycket pengar. Pengar som de hittills inte haft.

– Jag ska försöka få ett bättre betalt jobb, så att jag kan spara pengar och studera psykologi. Det är min dröm och jag ska lyckas, säger Cavinia.

Cavinia arbetar idag i en butik som säljer bildelar. Samma butik som hon gjorde sin praktik i. Lönen är låg, men hennes plan är klar. ”Jag ska lära mig så mycket som möjligt här. Och när det kommer en ny chans så byter jag jobb”.

Tillbaka till Etiopien

FOTO: PRIVAT

”Jag var rädd för att jag skulle börja gråta och skrämna livet ur Kidist”

Helena berättar att de själva inte pratar så mycket engelska, men i övrigt är väldigt pratglada. När projektpersonalen märkte att de pratade på så höll de sig i bakgrunden.

– Kidists bror blev en väldigt viktig person i vårt möte. Han var jätteduktig på engelska och pratade mycket. Han berättade om familjen och frågade oss om politik och andra saker om Sverige. Kidist själv var väldigt blyg. Men hon visade saker och brev som vi hade skickat och hon kom fram och höll i min hand och visade på andra sätt att hon uppskattade att vi var där.

Kidists bror, Yidine Kachew, är väldigt duktig i skolan och läser nu ekonomi på universitetet. Han jobbar heltid samtidigt med studierna för att ha råd med utbildningen.

– Yidine Kachew är mån om Kidist och hennes utbildning. Han förstod deras situation och att man måste klara skolan för att kunna ta sig ur fattigdomen. De hade precis ordnat så att Kidist fått byta till en annan bättre skola. Kidist sa att hon lär sig mer i den nya skolan. Och hennes betyg har blivit bättre, berättar Helena.

TEDDY OCH YERUS TYCKTE att det var spännande att träffa Kidist i verkligheten, men lite nervöst också. Teddy konstaterar att det var stor skillnad på deras lilla skola på landet och Kidists stora skola i Addis Abeba.

– Kidist hade snygg frisy och hon valde häftiga kläder när vi var och handlade på marknaden. Och så blev vi bjudna på popcorn med socker på. Det var gott!, lägger Yerus till.

Kidist och hennes bror bor med sina fosterföräldrar i området nära den stora marknaden Mercato i Addis Abeba. Fosterföräldrarna hade tagit sig an ännu en pojke som bor med dem.

– Vilka fantastiska människor. Jag vill inte ens tänka på vad som skulle hänt barnen annars, säger Helena.

Från vänster: Kidist, Yerusalem, Kalle, Helena, Kidists fostermor, Yidine Kachew och Teddy.

Helena och Kalle Felldin adopterade sina två barn, Teddy och Yerusalem, från Etiopien för åtta år sedan. Samtidigt blev de faddrar till Kidist som bor i Addis Abeba.

TEXT **KARIN WIKSTRÖM**

KIDIST HAR HELA TIDEN KÄNTS som en extra familjemedlem och i februari 2009 var det antligen dags för familjen att få träffa henne.

– Hon har alltid varit en del av familjen och vi har skrivit och skickat saker till henne under åren och pratat mycket om henne här hemma, säger Helena.

I början av 2009 reste familjen till Etiopien.

– Det är åtta år sedan vi adopterade Teddy och Yerus och vi har inte varit tillbaka sedan dess. Vi visste inte alls hur barnen skulle reagera. Vi var beredda på att det kunde bli jobbigt för dem. Men det gick väldigt bra.

Det var spännande och känsloladdat för hela familjen att komma tillbaka till Etiopien och att träffa Kidist. Helena berättar att hon nöp sig i armen hela vägen i taxin som tog dem till projektkontoret.

– Jag var rädd för att jag skulle börja

gråta och skrämna livet ur Kidist. När vi väl träffades hade vi alla tårar i ögonen, så där var vi lika.

DE MÖTTES PÅ BARNFONDENS kontor i Addis Abeba. Där satt Kidist, hennes fostermor och hennes bror som heter Yidine Kachew.

– Det var fantastiskt att få träffa Kidist och få en känsla av vem hon är. Även om hon var väldigt tyst. Teddy är i samma ålder, så jag undrar om hon tyckte att det var lite pinsamt, skrattar Helena.

Vill du besöka ditt fadderbarn?

Kontakta Barnfonden senast åtta veckor före din resa så hjälper vi dig att få kontakt med personalen på plats.

Innan du reser kommer du få praktisk information om saker som kan vara bra att tänka på inför besöket. Du får också vår barnskyddspolicy som vi vill att du läser innan resan. Den finns till för att värna om barnens integritet och säkerhet.

Roligt i skolan. Barnen har precis fått nya fina skolböcker som gör det både roligare och lättare att lära sig.

FRAMTIDSFONDEN

Hälsningar från en skola i Ecuador

Tack vare er som stödjer Framtidsfonden har Ciudad de Tulcan-skolan i Ecuador genomgått stora förändringar. Här kommer en hälsning från Bladimir Cuasapud som är utbildningsansvarig på El Izal fadderprojekt.

TEXT **BLADIMIR CUASAPUD**
ÖVERSÄTTNING **KARIN WIKSTRÖM**

FOTO **CHILDFUND**

PÅ SKOLAN CIUDAD DE TULCAN, som ligger i bergsbyn El Izal, arbetar tre lärare med att undervisa sju klasser. Det är inte en lätt uppgift. En av de första förbättringarna som gjordes i skolan under 2008 var att lärarna fick gå en utbildning i metoder för att undervisa flera klasser samtidigt. Sedan köpte fadderprojektet in nytt pedagogiskt undervisningsmaterial, som läroböcker och spel, som gör det roligare för barnen att lära sig och lättare för lärarna att aktivera och involvera barnen i lektionerna. Skolan har även infört undervisning i engelska och datakunskap, som barnen tycker är väldigt roligt. Dessutom har skolan rustats upp och byggts ut så att det finns ett extra

rum för stödundervisning för de barn som behöver det.

En bit från skolbyggnaden ligger en nyanlagd skolträdgård. Där får de äldre barnen lära sig om växter och hur man odlar grönsaker. Skörden används i skolmaten, så nu får barnen bättre och mer näringsrik mat. Förut var den enda mat de fick i skolan en frukost bestående av varm dryck och ett kex.

UNDER MITT SENASTE BESÖK i skolan träffade jag Adriana som är åtta år gammal. Alla hennes äldre syskon har hoppat av skolan och arbetar för en låg lön på en gård utanför byn. Adriana berättar att när hon började skolan trivdes hon inte alls. Skoldagarna var tråkiga, hon var hungrig och det fanns inte mycket som gjorde att hon ville gå dit. Om det inte vore för förbättringarna i skolan skulle risken vara stor att även Adriana skulle hoppa av. Men efter att skolan rustats upp och undervisningen förbättrats – och blivit roligare – har Adriana och hennes klasskompisar börjat trivas.

I Ciudad de Tulcan finns ett stort behov av utbildad arbetskraft, så om Adriana och

Stöd Framtidsfonden!

Genom Framtidsfonden arbetar vi med extra insatser i fadderprojekten för att förbättra situationen för barnen och familjerna. Du stödjer Framtidsfonden med valfritt belopp varje månad via autogiro. Läs mer på www.barnfonden.se/framtidsfonden eller kontakta Barnfonden på telefonnummer 040-12 18 85, så berättar vi mer.

Framtidsfonden just nu:

- I Ecuador och Bolivia rustar vi upp 18 skolor och gör dem mer barnvänliga.
- I Mali arbetar vi för att stoppa spridningen av malaria i 60 byar i området Sélingué.

hennes klasskamrater fortsätter gå i skolan har de stora chanser att så småningom få ett bra jobb och kunna bidra till att deras familjer får en större inkomst.

Ett stort tack från elever, lärare och föräldrar i byn El Izal!

SVÅRT ATT PLUGGA UTAN SKOLBÖCKER

ETIOPIEN. Trots att eleverna vid Buee Junior School drömmer om att bli ingenjörer och läkare är det vanligt att de inte gör sina läxor och att de kommer oförberedda till proven. Det finns helt enkelt för få skolböcker för att räcka till alla skolans elever.

TEXT OCH FOTO **ULRIKA WEDIN**

DET ÄR I SLUTET AV JULI när vi besöker Buee Junior School, som ligger på landsbygden 14 mil söder om Etiopiens huvudstad Addis Abeba. Egentligen är skolan stängd under juli och augusti, men tre lärare och en grupp elever som har hört om vårt besök har samlats och möter upp framför skolan.

Kirmet, ”det långa regnet”, som den längre av de två regnperioderna kallas här i Etiopien, har precis startat och vi sjunker ner i leran när vi går över den grästäckta skolgården. Men alla är glada för att regnet, som har varit sent i år, äntligen har kommit.

På vägen hit har vi sett fält efter fält med majsplantor som är mycket mindre än vad de borde vara så här långt in på säsongen. Förhoppningsvis gör regnet som nu faller att skörden ändå blir tillräckligt stor. Så att familjerna som bor här inte ska drabbas av hunger senare under året. Överallt är arbetet med att så andra grödor, som teff, ensen och vete i full gång, och både vuxna och barn hjälper till.

SKOLAN I BUEE HAR DRYGT 400 elever i åldern 14–18 år som går i klass 7 och 8. Att åldern varierar så mycket beror på att barnen börjar skolan i olika åldrar och att de ibland tvingas gå om en klass. Nästan alla elever som går på Buee Junior School kommer från familjer som är beroende av jordbruket för sin överlevnad. De flesta kommer från stora familjer med upp till tio barn och det är svårt att få pengarna att räcka till. Kostnader för skoluniformer och skolmaterial förekommer trots att själva skolan är avgiftsfri. Att köpa egna läroböcker är otänkbart och eleverna är därför beroende av att det finns böcker i skolan som de kan låna.

Men i Buee Junior School finns bara ett fåtal böcker i varje ämne. Läraren Demisu Terefe, som också är ansvarig för utlä-

ningen, tar oss med för att vi ska få se de läroböcker som trots allt finns. Det visar sig att alla böcker förvaras i en hylla i ett litet förråd inne på rektorns kontor.

ELEVERNA XLAME OCH JENBER är 17 år gamla och ska börja åttonde klass. De berättar att det är vanligt att de inte får tag på de böcker de behöver när läraren ger dem läxor eller

Bibliotek ger bättre betyg

I Buee har Barnfondens samarbetsorganisation ChildFund Ethiopia arbetat sedan 1996 och bland annat renoverat skolan och arbetat för att öka föräldrarnas förståelse för hur viktigt det är med utbildning. Antalet barn som går i skolan har ökat stort och det är idag lika många flickor som pojkar som börjar skolan.

– Det stora problemet nu är att det inte finns tillräckligt med böcker för alla våra elever och dessutom har många barn svårt att hitta någon ostörd plats att studera på. Familjerna är stora och trångboddade och de har ingen elektricitet i husen. Det gör att många elever misslyckas på proven och då ökar risken att de hoppar av skolan i förtid, berättar ChildFund Ethiopias utbildningsspecialist Getachew Tefera.

Att ha tillgång till böcker är viktigt både för skolresultaten och för elevernas utveckling.

– Det finns ett tydligt samband mellan tillgången till läroböcker och betygen, och det är också så att elever som har tillgång till böcker har en bättre spårkutveckling, berättar Getachew Tefera.

när de behöver läsa inför ett prov.

Även om de lyckas få tag på de böcker som behövs kan det vara svårt att få någon ro att studera. I de stora familjerna är det inte lätt att hitta tid eller plats att göra läxorna. I hemmen, som oftast är enkla lerhus, finns ingen elektricitet så när solen gått ner är det för mörkt för att läsa.

Jag frågar Demisu och hans lärarkollegor vad de gör när eleverna inte har gjort läxorna. De bara rycker på axlarna och skrattar lite uppgivet. Det finns inte mycket de kan göra. Eleverna gör så gott de kan med de resurser som finns.

”Om vår skola hade ett bibliotek och tillräckligt med böcker och elektricitet så kunde vi sitta där på kvällarna och läsa”

BÅDE XLAME OCH JENBER har stora drömmar för framtiden. Xlame vill bli ingenjör och Jenber läkare. De vet att det innebär att de måste studera hårt. Men eftersom det i Etiopien finns stipendier som eleverna med höga betyg kan söka, så vet de också att det finns hopp – även om de kommer från fattiga familjer. Men för att få höga betyg måste de säkert kunna göra sina läxor och läsa inför proven.

– Om vår skola hade ett bibliotek och tillräckligt med böcker och elektricitet så kunde vi sitta där på kvällarna och läsa. Då skulle allt vara lättare, säger Jenber långtansfullt.

Xlame och Jenber gillar att plugga och har höga ambitioner. Det är ett stort problem att det inte finns böcker så det räcker till alla elever.

Hjälp oss bygga skolbibliotek!

Med din hjälp vill vi se till att Xlame, Jenber och de andra eleverna i Buee Junior School får ett eget skolbibliotek. En plats där de kan låna alla böcker de behöver för att klara sina studier och där de i lugn och ro kan sitta och läsa läxor och studera inför proven.

Biblioteket, som kommer att byggas från grunden, kommer att förses med både läroböcker och skönlitterära böcker, och det kommer att finnas elektricitet så att eleverna även kan sitta där kvällstid och läsa.

Välj hur du vill ge din gåva:

- Använd inbetalningskortet som finns längst bak i tidningen märkt ”skolbibliotek”
- SMS:a ”skola” till 72930 och ge 100 kr till insamlingen
- Ge din gåva på www.barnfonden.se/aktuellinsamling

Julgåva till kunder blev rent vatten till 40 skolor

Inför julen 2008 tog ACO Nordic de pengar som skulle ha använts till julgåvor till sina kunder och köpte istället 40 vattentankar till skolor i Indien genom Barnfondens gåvokatalog.

TILL JUL FICK KUNDERNA ett fint julkort där de kunde läsa om vilken nytta julgåvan gör för tusentals barn i Indien. Julgåvan uppmärksammades även genom en banner på företagets hemsida under december och januari.

– Vi fick väldigt positiva reaktioner. Även om det har funnits möjlighet att ge såna här gåvor tidigare så är det inte så många i vår bransch som gjort det. Så det kändes som att vi bröt lite ny mark, säger Robert Morau som är Marketing Manager på ACO Nordic.

ACO Nordic arbetar bland annat med vattenavledning i offentliga miljöer, som gågator, torg, terminalområden och flygplatser. Därför var det viktigt att julgåvan skulle ha anknytning till just vatten.

Vill ditt företag ge en julgåva?

Du kan se vilka gåvor som finns att välja på i gåvokatalogen www.gavokatalogen.barnfonden.se. Du kan också kontakta Cecilia Schön på telefon 040-25 85 96, eller maila på cecilia.schon@barnfonden.se, för att diskutera hur ni kan bidra.

– Jag letade efter en passande gåva som hade anknytning till vatten. Jag tror att man minns gåvan bättre om den har en koppling till verksamheten.

Vattentankar till skolor i Indien var därför en perfekt gåva.

Tankarna fungerar så att regnvatten från skoltaken leds via takrännesystem ner i en tank för förvaring. Vattnet filtreras innan användning. På så sätt får barnen på skolan rent vatten att dricka och att tvätta händerna i. Detta bidrar till att hålla barnen friska, och friska barn har större möjlighet att klara skolan, vilket ger dem en bättre start i livet.

Robert Morau är nöjd med gåvan och de reaktioner som han har fått.

– Jag tror att de anställda känner stolthet över att ACO Nordic har gjort det här valet och att de också är delaktiga i det.

Gåvor som förändrar livet

Ge bort en get, ett myggnät eller ett fruktträd till någon du tycker om – och förändra samtidigt livet för en familj långt härifrån. För varje gåva du beställer får du ett fint gåvokort.

Vi lovar att gåvan kommer att uppskattas – både här hemma och långt borta!

Beställ din gåva på vår hemsida www.gavokatalogen.barnfonden.se

Beställ & adressändra

- Jag vill ha inbetalningskort för extra gåvor (röda)
- Jag vill ha en autogiroblankett för fadderbidrag
- Jag vill ha en autogiroblankett för extra gåvor
- Jag vill ha OCR-nummer för att betala fadderbidrag och gåvor via internetbank
- Jag vill ha ett kortställ för värvning av nya faddrar
- Jag har flyttat. Min nya adress är:

Gatuadress _____

Postnummer och postort _____

Telefon _____

E-post _____

V I K T A L O N G E N H Ä R

Frankeras ej.
Mottagaren
betalar
portot.

**Barnfonden
SVARSPOST
200 768 000
203 10 Malmö**

T E J P A
I H O P
H Ä R

KLIPP UR TALONGEN HÄR

KRÖNIKAN

Vårt arbete gör skillnad

FOTO: RAWEL FLATO

HELENA NILSSON LANNEGREN

Läkare, fd ambassadör i Sydafrika och Algeriet, och ledamot i Barnfondens styrelse. Fadder till Taiyiatou i Benin.

HOS DE FLESTA AV OSS finns en vilja och ett intresse att förbättra levnadsvillkoren för människor som har det svårt. Inte minst barnen ömmar vi särskilt för. Att bidra på något sätt är inte svårt, för många organisationer arbetar med insamlingar och projekt runt om i världen. Sverige är ett av de länder som ger störst bistånd – långt över de 0,7 % av BNP, som FN uppmanat sina medlemsländer att bidra med.

Jag har genom mitt politiska engagemang varit verksam i både biståndsverksamhet och biståndspolitik under många år. Jag har försökt lära mig hur bistånd blir effektivt och kommer till de som bäst behöver det.

FÖR TJUGO ÅR SEDAN KOM de första rapporterna om att flickors skolgång är det allra viktigaste för att få ett samhälle att utvecklas. Det var då, och det är ännu inte överallt så att flickor har samma rättigheter som pojkar att gå i skolan. Inom hälso- och sjukvård, särskilt inom familjeplaneringen, är den enskilt viktigaste insatsen just flickors skolgång, inte tillgången på preventivmedel eller hälsovård.

Demokrati och mänskliga rättigheter är fundament för att få utveckling och bra livsvillkor, det är en annan erfarenhet inom biståndspolitik. Erfarenheten visar också att när människor, som får bistånd, själva får vara med att bestämma hur detta skall genomföras, blir det både effektivt och rättvist och används på rätt sätt.

Barnfondens verksamhet lever upp till de ledstjärnor, som är viktiga utifrån mina egna erfarenheter. Fadderverksamheten är kopplad till lokala

”Jag har försökt lära mig hur bistånd blir effektivt och kommer till de som bäst behöver det.”

projekt där fadderbarnen och deras familjer samverkar i råd för att diskutera och bestämma om sina vardagliga bestyr. Detta är inget annat än praktisk demokrati. Att stödja fadderbarn är också ett stöd för barnens skolgång och ger dem en möjlighet att fullfölja sin skola. En slutförd skolgång är en bra investering för framtiden och ger möjligheter att försörja sig.

BARNFONDEN OCH DESS samarbetsorganisationer organiserar också sjukvård och tillgång till rent vatten i de olika projekten. Som läkare vet jag extra väl att just rent vatten är en förutsättning för en bra hälsa, men även för att barn inte ska dö i onödan i vanliga diarrésjukdomar, som idag fortfarande är den enskilt största orsaken till att barn dör i fattiga länder.

Jag får som fadder varje år ett personligt brev från mitt fadderbarn och kan där följa hennes utveckling.

Det gläder mig mycket att hon fortfarande går i skolan och får en chans som inte många flickor fick när jag började arbeta med bistånd. Det visar att vårt arbete gör skillnad.

B
FÖRENINGSBREV

FADDERSERVICE SVARAR

Många frågor till Barnfonden handlar om kontakten mellan dig som fadder och ditt fadderbarn. Catherine Larsson från fadderservice svarar på några vanliga frågor om brevväxling.

Vad kan jag skriva om till mitt fadderbarn?

Catherine Larsson,
fadderservice.

Vad kan jag skriva om i breven till mitt fadderbarn?

Jag brukar tipsa om att tänka på att det är ett barn som ska läsa brevet. Då kommer man på saker att skriva om som barn tycker är roliga. Du kan till exempel berätta om ditt vardagsliv, din familj, husdjur, och vad du gör på fritiden. Det behöver inte vara så många rader men det kommer ändå bli väldigt uppskattat! Du kan läsa mer om brevskrivning och få tips på roliga saker att skicka på www.barnfonden.se/brev

Varför tar det så lång tid innan jag får svar på mina brev?

Det tar upp till fyra månader innan man får svar på sitt brev. Det kan tyckas vara en lång tid, men brevet har en lång väg att färdas. Alla brev kommer först till landskontoret, där de registreras innan de skickas vidare till projektkontoren. Inte sällan går sista biten av brevets resa till fots när en projektarbetare besöker familjen för att överlämna brevet.

Att det tar tid att få svar beror också på att projektpersonalen hjälper många barn och

familjer att översätta och skriva sina brev. Jag besökte nyligen ett projekt i Etiopien och träffade Mohammed, som jobbar med fadderservice. Mohammed berättade att det kommer cirka 60 brev i veckan, som ska översättas och besvaras. För att hinna besvara breven kommer frivilliga till projektkontoret och hjälper fadderbarnen med brevväxlingen. Mohammed berättade att fadderbarnen tycker att det är roligt att skriva

brev och att de blir väldigt glada när de får brev från sina faddrar!

Om du vill läsa mer om brevväxling kan du gå in på vår hemsida www.barnfonden.se/brevvaxling och läsa om hur den fungerar på landsbygden i Kenya.

Måste jag skriva brev till fadderbarnet?

Nej, man behöver absolut inte skriva brev till fadderbarnet. Vi vet att många faddrar har svårt att få tiden att räcka till och kanske till och med har dåligt samvete över att de inte skriver till fadderbarnet. Ha inte det. Var istället glad för att du varje månad gör en stor skillnad för barnet och familjen genom ditt fadderbidrag.

Har du frågor?

Ring fadderservice på 040-12 18 85 eller maila oss på office@barnfonden.se. Du kan även hitta svar på många frågor på vår hemsida www.barnfonden.se